

НАШЕ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 11 [552]

Субота, 11 березня 1978 року

Ціна 2 коп.

Активно боротися за ефективність—це значить берегти народне добро, добиватись раціонального використання сировини, матеріалів, палива, електроенергії, посилити режим економії.

(ІЗ ЛИСТА ЦК КПРС, РАДИ МІНІСТРІВ СРСР, ВЦРПС І ЦК ВЛКСМ).

По-ударному

Примножити виробничі здобутки, успішно виконати плани і взяти соціалістичні зобов'язання — під таким девізом трудяться члени компактної групи Чорноморського суднобудівного заводу.

На одній з дільниць ливарного цеху працює бригада у складі 17 членів УТОГ, яку очолює В. Д. Малик. За спеціальністю він сержант-механік. Це фах не з простих. Він вимагає великої уваги і тонкощів у роботі. Але робітник досконало оволодів ним, став справжнім майстром своєї справи. До того ж Василь Дмитрович — активний націоналізатор.

Бригадир — це керівник низової ланки виробництва, і від його вміння підходити до людей, орга-

нізувати трудовий процес у великій мірі залежать спільні успіхи. В. Д. Малик з глибоким знанням виконує свої обов'язки, вкладає в доручену ділянку роботи всю душу, весь свій хист. Він бере активну участь у громадському житті дільниці, щедро передає свій багатий досвід молодій зміні.

По-ударному трудяться сержант-механік дільниці та рубшики сталевих литва А. П. Осадчий, І. С. Алексеєнко, М. М. Стацюк, А. С. Палій, Б. Н. Гончаров, В. І. Шовкопляс, Г. В. Бондаренко, які значно перевиконують змінні завдання.

К. ПІДТИКАН,
робітник Чорноморського суднобудівного заводу.

Високопродуктивною працею відзначається токарь-автоматник Запорізького учбово-виробничого підприємства, переможець соціалістичного змагання 1977 року Валерій Гаврилович Марченко. Щоденно він виконує норми виробітку на 135 процентів, докладає зусиль, щоб достроково завершити виробничу програму третього року п'ятирічки. До того ж він — активний учасник громадського життя, сумлінно виконує обов'язки голови цехового комітету профспілки.

На знімку: ударник комуністичної праці В. Е. Марченко.

Фото П. ЯКОВЕНКА.

У рахунок наступного

Колектив Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2 прагне ударною працею ознаменувати третій рік десятиї п'ятирічки. Зокрема, досягнуто високих виробничих показників у соціалістичному змаганні за гідну зустріч 60-річчя Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР. Наприклад, за два місяці реалізовано продукції на 659 тисяч карбованців, що становить 103,1 процента плану.

Найбільший вклад у досягнення вносять правофлангові змагання, ударники комуністичної праці Марія Горничар, Калина Пирожук, Вероніка Бакош та інші, які докладають багато зусиль для підвищення ефективності виробництва. Змінні завдання вони виконують на 150 і більше процентів при високій якості роботи, працюють у рахунок 1979 року.

І. КАРНАФЕЛЬ,
заст. директора Ужгородського УВП-2 з виховної роботи.

Галина Панасівна Мерзюк працює в'язальницею на Вінницькому УВП з 1955 року. Своєю наполегливістю вона заслужила високу урядову нагороду — орден Трудової Слави III ступеня. Завдання двох років п'ятирічки завершила до 1 жовтня минулого року, а нині прагне достроково здійснити план третього року п'ятирічки. 110—115 процентів норми — такий показник її роботи.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Рівняються на передовиків

Торік на Львівському швейному підприємстві «Силует» особливо відзначилася текстильно-галантерейна дільниця, якою керують змінні майстри Л. М. Кудлатий та О. О. Савчук. Колектив вісім разів займав перше місце в соціалістичному змаганні. Друге місце — за швейно-в'язальною дільницею, де майстром М. М. Соболю.

По швейній групі найчастіше виходив переможцем третій виробничий потік.

В результаті індивідуального трудового суперництва 51 робітника нагороджено знаком «Переможець соцзмагання 1977 року».

Ще ширшого розмаху набрала боротьба за високі виробничі показники в третьому році п'ятирічки. Понад 30 передовиків з різних

дільниць та потоків вже працюють в рахунок листопада — грудня 1978 і навіть в рахунок 1979 років. Серед них кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Ю. Е. Ришко, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня С. Н. Тимущ, а також С. І. Нестер, Л. О. Ростоцька, М. М. Дацько, І. В. Біленький, А. В. Комарницька та інші.

На них рівняються. Економісти підраховували, що якщо всі працювали на рівні передовиків, то підприємство за рік змогло б виробити додаткової продукції на суму близько 700 тисяч карбованців.

Л. АЛФІМОВА,
робітниця підприємства «Силует».

Поліпшувати лекційну пропаганду

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову «Про стан і заходи поліпшення лекційної пропаганди».

У постанові відзначається, що в останні роки партійні організації добились поліпшення лекційної пропаганди. Вона міцно увійшла в духовне життя країни, перетворилася у дійовий фактор формування наукового світогляду, активної життєвої позиції, високих ідейно-політичних і моральних якостей радянських людей, відіграє важливу роль у підвищенні ефективності виробництва і якості роботи.

Разом з тим у постанові підкреслюється, що в умовах розвинутого соціалізму, поглиблення науково-технічної революції, ускладнення ідеологічної боротьби на світовій арені необхідне подальше вдосконалення лекційної пропаганди, підвищення її ролі в розв'язанні завдань комуністичного будівництва.

Центральний Комітет КПРС зобов'язав ЦК Компартій союзних республік, крайкоми, обкоми, округами, міськкоми і райкоми партії забезпечити подальше підвищення рівня лекційної пропаганди як важливого засобу комуністичного виховання трудящих, розвитку політичної і трудової активності мас у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС, в реалізації можливостей розвинутого соціалізму.

Лекційна пропаганда, зазначається в постанові, покликана служити вихованню у радянських людей високої ідейності, культу-

ри, промисляючої відповідальності, комуністичного ставлення до праці, моральної чистоти, радянського патріотизму й інтернаціоналізму, готовності до захисту Батьківщини; глибоко і всебічно роз'яснювати марксистсько-ленінську теорію, творчий вклад КПРС в її розвиток, актуальні питання внутрішньої і зовнішньої політики, зміст нової Конституції СРСР; сприяти розвитку соціалістичного змагання, творчої ініціативи, поширенню передового досвіду. Вона повинна систематично вестись в усіх колективах, бути глибоко науковою за змістом і як кращою за формою, неперимрною і наступальною в боротьбі з буржуазною, маоїстською і ревизионістською ідеологією, давати вичерпні відповіді на важливі і гострі питання, бути ефективним засобом формування і вивчення промисляючої думки. Звернуто увагу на необхідність посилення лекційної роботи серед молоді, виховання підростаючого покоління в дусі комуністичних ідеалів, на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу.

У постанові ЦК КПРС передбачено конкретні заходи, спрямовані на поліпшення лекційної пропаганди. (ТАРС).

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за два місяці 1978 року
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Єнакіївське	155	167	107,7
Ужгородське-1	181	193	106,6
Львівське підприємство «Силует»	1819	1922	105,6
Житомирське	675	709	105,0
Чернівецьке	853	890	104,3
Комунарське	225	234	104,0
Дрогобицьке	251	261	103,9
Одеське виробниче об'єднання УТОГ	796	826	103,7
Бродівське	300	310	103,3
Ужгородське-2	639	659	103,1
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	1280	1315	102,7
Конотопське	1008	1036	102,7
Полтавське-1	754	772	102,3
Харківське-1	348	356	102,3
Полтавське-2	220	225	102,2
Харківське-2	1250	1278	102,2
Чернівецьке	825	843	102,2
Ровенське	176	179	101,7
Івано-Франківське	1303	1326	101,7
Черкаське	299	304	101,7
Запорізьке	808	821	101,6
Дніпропетровське	569	578	101,6
Кам'янське	474	481	101,5
Артемівське	605	614	101,5
Херсонське	356	361	101,4
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	1303	1322	101,4
Лебединське	142	144	101,4
Сумське	318	322	101,2
Ворошиловградське	571	578	101,2
Лубенське	529	533	100,7
Вінницьке	413	416	100,7
Дніпродзержинське	433	436	100,7
Сімферопольське	331	333	100,6
Білоцерківське	740	741	100,1
Миколаївське	140	140	100,0
Кіровоградське	233	221	94,8
ВСЬОГО:	21322	21816	102,3

НА ОРБІТІ РАДЯНСЬКИЙ ОРБІТАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС

«САЛЮТ-6» — «СОЮЗ-27» — «СОЮЗ-28»

На навколосемній орбіті на борту науково-дослідного комплексу веде дослідження міжнародний екіпаж — товариші Романенко, Гречко, Губарев і Ремек.

Стикування космічного корабля «Союз-28», пілотованого першим міжнародним екіпажем у складі командира корабля Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Олексія Губарева і космонавта-дослідника громадянина ЧССР Володимира Ремек з орбітальним комплексом «Салют-6» — «Союз-27» було проведено 3 березня 1978 року.

Стикування проведено з боку вузла, розташованого на агрегатному відсіку станції. Раніше до цього вузла здійснювалося стикування пілотованого корабля «Союз-26» та безпілотного вантажного корабля.

Програма робіт міжнародного екіпажу передбачає проведення спільних науково-технічних досліджень та експериментів на борту науково-дослідного комплексу протягом семи днів. Зокрема, проводяться спостереження і фотографування поверхні Землі і океану, медико-біологічні і технологічні експерименти.

Програму перших днів польоту виконано. Самопочуття товаришів Романенка, Гречка, Губарева і Ремек добре. Всі бортові системи космічного комплексу працюють нормально. (ТАРС).

ВРУЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ СРСР

6 березня в Кремлі відбулося вручення дипломів і знаків лауреатів Державних премій СРСР 1977 року в галузі науки і техніки. Різноманітність робіт, удостоєних Державних премій, свідчить про широкий фронт розвитку наукових досліджень і технічних розробок, про активне сприяння науки і техніки прогресові у різних галузях народного господарства. Серед них — великі досягнення в розвитку фундаментальних знань, багато з яких дістають широке практичне застосування.

Лауреати сердечно подякували Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Радянському урядові, особисто товаришеві Л. І. Брежневу за високу оцінку їх праці. (ТАРС).

ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ

Підвищувати рівень усної агітації

У Будинку культури проводилась політінформація. Чоловік де-сять відверто нудьгували, і політінформатор часто поглядав на годинник. Відповідно вела себе і перекладачка. А потім відвідувачі культзакладу зібралися до шурту в коридорі. Посипалися запитання: а що відбувається в Китаї? Що таке нейтронна бомба? Чи є вона у нас? Чому глухих не беруть на БАМ? І ще в цьому ж дусі...

Я не встигав відповідати і, звичайно, дорікав глухим: чому погано слухали політінформатора і не задавали йому запитань?

— А... він так говорить, що спати хочеться.

Це справді було так. 30 хвилин бубонів політінформатор, рядок в рядок читаючи виписані з газет повідомлення ТАРС. Звичайно, політінформація повинна бути короткою, стислою, але разом з тим і місткою, а, головне, — зрозумілою. І якщо вже розповідати про військові конфлікти між Ефіопією і Сомалі, В'єтнамом і Кампучією, то не можна обійтися голим повідомленням про воєнні дії. Слід яно сказати про суть суперечок між цими державами і про те, хто підбурює Сомалі та Кампучію, хто, як мовиться, каламутить воду і ловить в ній рибу — прибутки від поставок зброї тим же Сомалі і Кампучії, і наживає на цих сутячках політичний капітал.

Тобто, щоб зробити добру політінформацію, треба прочитати багато літератури, уяснити собі всі зв'язані з цим предметом питання, і, головне, проводити її зацікавлено, а не відбувати відведений час. Так, як одного разу

проводив в нашому Будинку культури політінформацію чи бесіду, вже не пам'ятаю, завуч вечірньої школи глухих. Він розповідав, а потім пустив по руках спеціально вирізані з газет і журналів фотознімки, що пояснювали суть його розповіді про події. Фотознімки розглянули з великим інтересом, а потім інформацію слухали ще уважніше. Слухачі розійшлися задоволені.

Політінформація вдалась і, звичайно, за нею стоять не 30 хвилин розповіді, а години напруженої праці. Але тільки так і повинно бути. І чи варто взагалі проводити політінформацію, якщо вона нічого не дає ні серцю, ні розуму слухачів? Будь який наш захід мусить залишати яскравий слід, хвилювати, зацікавлювати аудиторію і тому кожен з них слід готувати особливо ретельно. Справжні політінформатори так і роблять.

До речі, хто повинен проводити політінформації?

Тут однозначної відповіді дати не можна, але практика показує, що цю роботу слід доручати людям авторитетним і дуже добре, якщо політінформатори знають аудиторію і вона їх знає. У цьому розумінні виступи в ролі політінформаторів керівних працівників учбово-виробничих підприємств — директора, його заступника, інженерно-технічних працівників, співробітників обвідділу дуже бажані, але, на жаль, вони не завжди на це погоджуються. І дуже прикро, адже від цього втрачає не лише клубна робота, а втрачають і вони самі.

Відомо, що коли до районного клубу приїжджає працівник обл-

відділу, до нього тягнуться члени УТОГ — хочуть дізнатися про новини, послухати про події в світі та країні, просто поговорити з новою, авторитетною, в їх розумінні, людиною. Не використати цей потяг, не провести з глухими бесіду, хай навіть експромтом, — значить обманути їх прагнення і підірвати свій авторитет. Тому до виїзду у відрядження ми повинні добре готуватися, щоб потім зуміти поговорити з членами Товариства, цікаво і дохідливо, допомогти їм та працівникам місцевого клубу. Для цього треба багато знати, багато вчитися, але це і святій обов'язок кожного працівника обвідділу.

Мені пригадується приклад старшого інспектора правління Горьківського обвідділу Всесоюзного товариства глухих С. Тимофеева з яким доля звела в санаторії м. Есентуки. Перебуваючи на лікуванні, він раз на тиждень бував у місцевому клубі глухих і завжди його оточували нечуючі. З ними він жваво і цікаво розмовляв на найрізноманітніші теми: про пенсію, трудовлаштування, міжнародне становище, будови в СРСР, про правила одержання путівок в санаторії і т. д. Слухали його завжди уважно і з повагою.

На моє запитання, як йому вдається налагодити такий живий контакт і чому його не бентежить жодне запитання, він усміхнувся: «То я ж працівник Товариства, кожен з нас мусить бути пропагандистом».

Ясно, що людина з таким життєвим кредо буде бажаним гостем в будь-якому клубі. І на нього мають бути схожими наші політінформатори.

М. НИРОВ,
інструктор Вінницького обвідділу УТОГ.

Багато років працює слюсарем-інструментальником в цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» член УТОГ Олександр Іванович Корнієнко. Він досконало оволодів своєю професією, став першокласним майстром, постійно йде в перших рядах соціалістичного змагання серед робітників цеху і підприємства. Олександр Іванович значно перевищує виробничі завдання, з-під його рук виходить продукція тільки відмінної якості.

На знімку: О. І. Корнієнко.

Фото Й. МІНЬКА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

ПІДСУМОВУЮЧИ ДОСЯГНУТЕ

Нещодавно відбулися звітно-виборні збори Ружинської первинної ланки УТОГ. Зі звітом про роботу організації за минулий рік виступив голова С. П. Богуш. Із завданнями на 1978 рік присутніх ознайомила завідувача клубом глухих Бердичівського мікрорайонного відділу Л. Терехова.

Активну участь в обговоренні звіту голови взяли буряківничі колегоси «Україна» (село Вільнопілля) Г. Марчук та М. Григорович, трудівники полів сільгоспар-

телей «Маяк» О. Ярошевська та імені Леніна І. Ловчинська та інші.

Члени нашого Товариства, підсумовуючи досягнуте, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання по вирощенню зернових і технічних культур.

На звітних зборах обрано делегатів на мікрорайонну конференцію, яка відбудеться в м. Бердичеві.

П. РУДЕНКО.
Житомирська обл.

З НОВИМИ СИЛАМИ

Успішно пройшли звітно-виборні збори первинної організації Товариства на Сімферопольському УВП. Присутні уважно заслухали і обговорили доповідь голови В. В. Гайдамашка, в якій він проаналізував роботу за 1976—77 роки.

Виробничі плани і соціалістичні зобов'язання підприємство виконало достроково. Не було жодної рекламції на виготовлену продукцію. За високі показники у виконанні планових завдань підприємство занесене на районну Дошку Пошани, за високу культуру виробництва нагороджене Дипломом ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

Серед кращих виробничників, переможців соціалістичного змагання В. В. Гайдамашко назвав М. І. Антропенко, Н. І. Олександрову, Н. Р. Осипчук, І. Г. Рижко, Л. Б. Костриченка, Г. І. Маркова, С. І. Костильова та багатьох інших.

За звітний період проведено 18 засідань бюро первинної організації, на яких обговорювались питання про невиконання робітниками норм виробітку, про залучення працівників на підприємстві в члени УТОГ, про стан виховної роботи серед нечуючих, про проведення культурно-масових і спортивних заходів та інші.

Слід відзначити активне втручання бюро первинної організації у виховання окремих робітників.

Так, наприклад, робітники З. Г. Диригіна, В. М. Бідюк, А. М. Бідюк порушували поведінку у гуртожитку. Після обговорення їхніх вчинків на бюро, порушники стали дисциплінованими.

Велику роботу проведено по обміну членських квитків, по організації культурного відпочинку трудящих. Минулого року 30 чоловік побували по туристичних путівках в Ленінграді, цього року були проведені екскурсії по південному березі Криму і в місто-герой Керч.

В обговоренні звітної доповіді взяли участь В. М. Грошева, Г. І. Маркова, Т. Г. Наговицина, Н. А. Бельський, М. І. Болдирев, голова Кримського обласного відділу УТОГ І. М. Кудін, директор підприємства Л. М. Опалінська.

Разом з тим виявлено і недоліки в роботі первинної організації: недостатня увага приділялась роботі ради гуртожитку, спортивно-масовій. Останнім часом знизилась участь молоді в художній самодіяльності. Погано налагоджено зв'язок первинної організації УТОГ з Будинком культури, школою-інтернатом, вечірньою школою робітничої молоді.

Звітно-виборні збори закликали всіх членів УТОГ з новими силами включитися у соціалістичне змагання за дострокове виконання планових завдань 1978 року.

М. КАПІТОНОВ.

Умови праці поліпшено

На нашому УВП відбулися загальні збори, на яких затверджено акт перевірки виконання колективного договору за минулий рік і прийнято новий договір на наступний.

У доповіді директор підприємства М. Ф. Кривунь зупинився на головних питаннях трудового життя колективу, який успішно виконав державний план і соціалістичне зобов'язання 1977 року, вказав на недоліки, допущені в процесі роботи, визначив завдання на 1978 рік, закликав присутніх достроково виконати виробничу програму третього року п'ятиріччя.

З співповіддю виступила голова місцевого профспілки В. Н. Голенко. Вона відзначила велику роботу, проведenu по ремонту приміщень цехів, освітлення і вентиляції, реконструкції побутових приміщень. Буфет на 30 посадоч-

них місць переобладнано на ідальню на 50 посадочних місць з підготовчою кухнею, що дає можливість харчувати гарячими стравами робітників другої зміни. Гуртожиток обставлено новими сучасними меблями — дерев'яними ліжками, полірованими тумбочками та іншим. Все це створило затишок для мешканців, поліпшило естетичний вигляд приміщень.

На зборах виступило вісім чоловік. Ударниця комуністичної праці, швачка-мотористка С. Середка сказала, що в колективі бригади, де вона працює, девіз змагання — жодного вістаючого поруч. Вона закликала всіх трудівників наслідувати їх приклад.

А. ЖОГОВ,
заст. директора Конотопського УВП з виховної роботи.
Сумська обл.

Великий вклад у розвиток і зміцнення Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства вносять ветерани виробництва Катерина Тимофіївна Карасьова, Віра Олексіївна Малютова і Тетяна Максимівна Кулинич (на знімку зліва направо). Всі вони ударниці комуністичної праці, постійно добиваються високих трудових показників.

Включившись у соціалістичне змагання за дострокове здійснення завдань третього року п'ятиріччя, виконують змінні норми на 120—130 процентів. Свій багатий практичний досвід передові робітниці передають молоді.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

АВТОРИТЕТ КОЛЕКТИВНОЇ ДУМКИ

Усім промисловим установкам штучного клімату з маркою харківського заводу «Кондиціонер» підтверджено державним Знак якості. Важливу новину коментував член-кореспондент АН УРСР П. І. Верба, виступаючи з черговою бесідою перед активістами заводської постійно діючої виробничої наради. Разом із слухачами вчений проаналізував зв'язок між якісними достоїнствами виробів і високою віддачею праці. Кожен карбованець, затрачений підприємством, окупається продукцією вартістю близько трьох карбованців.

Заводська постійно діюча виробнича нарада... Сьогодні думка ПДВН — громадського органу управління підприємством, авторитетна для заводського керівника будь-якого рангу.

— Наша сила — в колективному, цілеспрямованому творчому пошуку, — говорить активіст ПДВН електрозварник Н. Т. Польщиків. — Народи збираються у нас щомісяця. Розроблені нами рекомендації обов'язково підкріплюються розпорядженнями адміністрації і не було випадку, щоб наші пропозиції не виконувались.

До складу постійно діючої наради увійшли представники всіх цехів і служб. Їх кандидатури спочатку були обговорені на загальних робітничих зборах. Тому їх ініціатива знаходить гарячу підтримку в колективах, як і самі пропозиції членів ПДВН підкріплюються силою колективної думки.

Ось тільки деякі з рекомендацій. Впроваджено автоматизований прокатний стан, який замінив малопотужні преси. Віддача нового устаткування в кілька разів вища від попередньої. Встановлено зручні багаторисні склади-стелажі з штабелерами-укладачами. Наведено зразковий порядок у зберіганні заготовок та інструменту. Вивільнено 2,5 тисячі кв. метрів виробничих площ.

За пропозицією учасників ПДВН у творчий пошук резервів ефективності включилися робітники всіх заводських підрозділів, у розробках рекомендацій беруть участь також інженери заводських служб. Наскільки це важливо, свідчить такий факт.

— Навряд чи вдалося б мені без підтримки ПДВН підготувати складні розрахунки і креслен-

ня, — розповідає слюсар-інструментальник Г. І. Погорелов, на рахунок якого чимало раціоналізаторських пропозицій.

— Кожна моя розробка була уважно вивчена, товариші вносили в неї свої корективи, одним словом, допомагали порадою і ділом.

Крім технічного переоснащення виробництва, ПДВН вирішує питання вдосконалення організації праці. З її ініціативи більшість бригад провідних професій стали працювати за єдиним нарядом. Їх члени оволоділи суміжними спеціальностями. Це усунуло збої в ритмі виробництва, дало можливість підвищити рівень завантаження устаткування.

Постійно діюча нарада намітила спеціальний план технічного переозброєння провідних ділянок виробництва за рахунок внутрішніх резервів. Тим самим буде створено міцний фундамент виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, а в перспективі — вирішено до кінця п'ятиріччя підвищити фондівдачу на двадцять процентів.

М. ХАБІНСЬКИЙ,
м. Харків.

УВАГА — ЯКОСТІ

На черговому пленумі ЦП БілТОГ розглянуто й обговорено питання про впровадження комплексної системи управління якістю на УВП Товариства. З доповіддю виступив голова Центрального правління М. П. Шарко.

Він відзначив, що підвищення якості, надійності і довговічності виробів у відповідності з рішеннями XXV з'їзду КПРС стало одним з основних напрямів у діяльності УВП. Перетворюється в життя план найважливіших заходів на 1976—1980 роки по поліпшенню якості продукції, основним пунктом якого є впровадження комплексної системи управління якістю. На Гомельському, Гродненському, Бобруйському УВП розроблені і впроваджуються стандарти підприємств. В даний час державний Знак якості присвоєно дев'яти виробам, а питома вага продукції вищої категорії якості в загальному обсязі виробництва становить 9,6 процента.

Здійснюється технічне переозброєння підприємств шляхом впровадження сучасного високопродуктивного обладнання, прогресивних технологічних процесів,

засобів механізації виробництва. В обговоренні доповіді директор Гомельського УВП В. М. Колесник підкреслив, що на підприємстві вже впроваджено 48 стандартів. В результаті цього значно поліпшилась якість вироблюваної продукції, зменшилась кількість рекламаций.

На Гродненському УВП впроваджено у виробництво 20 стандартів, на Бобруйському — 19, що також дає відчутний ефект у підвищенні якості продукції.

Головний інженер Могилівського УВП Н. С. Мороз висловив думку про необхідність провести семінар по стандартизації. В обговоренні доповіді виступили також інші товариші.

Пленум прийняв рішення, спрямоване на поліпшення якості всіх видів вироблюваної продукції, розширення асортименту, збільшення випуску нових видів виробів, які б відповідали сучасним вимогам, на підвищення якості всієї роботи.

Е. БЛУВОЛ,
член Центрального правління БілТОГ.

Оволодівають спеціальністю

Велику увагу приділяють на Дрогобицькому УВП виробничому навчанню молодих членів УТОГ. Теоретичні і практичні заняття з учнями проводять чітко за новими навчальними планами, затвердженими минулого року Центральним правлінням товариства. Загальну організацію цієї справи покладено на заступника директора з навчально-виховної роботи Я. Ф. Гриньків та інструктора по виробничому навчанню В. В. Михайлевича. Крім того, за кожним учнем закріплено наставника.

Учнів в достатній кількості забезпечено навчальними посібниками, плакатами, устаткуванням, столярними інструментами. Ім організовують поїздки на меблевий комбінат «Дрогобич», Бориславську

меблеву фабрику для запозичення досвіду. Всі вони навчаються у вечірній школі робітничої молоді, підтримують тісний зв'язок з школами-інтернатами.

Значних успіхів в оволодінні спеціальністю столяра добилися В. Зинко, І. Закалик, Т. Мазурик, Я. Хандога та інші. Вони вже добре навчилися виготовляти шафи, тумбочки, столи, табуретки, кухонні буфети-шафи та інші меблі, які користуються широким попитом у покупців.

В значній мірі допомагають учням у навчанні культурно-побутові умови, які створено для них у гуртожитку.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
вихователь гуртожитку УВП.
Львівська обл.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

Приклад робітника

Коли проходиш по алеї Трудової Слави нашого заводу, не можна не помітити портрет столяра тарного цеху Віктора Нестеровича Бондаренка. За скромним підписом під портретом багато справді чудових справ робітника. А тому мені хочеться розповісти про нього більш детально.

...Був звичайний робочий день. До початку зміни залишалося кілька хвилин, а В. Н. Бондаренко вже готував робоче місце. Саме тоді підійшов до нього майстер і сердечно привітав з тридцятирічним трудовим стажем на заводі.

Свою професію Віктор Нестерович полюбив з перших днів роботи на підприємстві. Вчився, вдосконалював і поглиблював майстерність, прагнув йти попереду в соціалістичному змаганні. Нині це висококваліфікований виробничник, що вміє берегти кожну трудову хвилину.

Зміна, в якій він працює, — одна з найкращих. Тут трудяться його колишні учні О. М. Ницак, І. Б. Пономарьова, С. І. Федорченко, які ставляться з почуттям поваги і вдячності до свого першого вчителя і наставника.

За підсумками соціалістичного змагання Віктор Нестерович виходив його переможцем в 1973, 1974, 1975, 1977 роках. А в ювілейному році п'ятиріччя наполегливий виробничник економічно 22 кілограмів цвяхів, понад 5 кубометрів дефіцитних лісоматеріалів, 280 метрів пакувальної стрічки.

В ці дні В. Н. Бондаренко працює під гаслом: «Завдання трьох років п'ятиріччя — до Дня Конституції СРСР». А слово його не розходиться з ділом.

Ф. КАЛАФАТ,
модельник виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» імені Леніна.

З редакційної пошти

Відзнаки правофланговим

Того суботнього вечора в Білоцерківському будинку культури було особливо урочисто і свято. Тут відбувся зліт правофлангових соціалістичного змагання учбово-виробничого підприємства та державних заводів міста.

З доповіддю про завдання колективу в світлі рішень грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС та Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ виступив голова місцевому профспілки УВП І. Ю. Бродовський.

Переможцям соціалістичного змагання ювілейного року було вручено почесні грамоти. А трьом швеям В. С. Савлеві, М. С. Шкурлатовській, Л. І. Валияній цей вечір приніс подвійну радість — вони одержали й посвідчення «Майстер — золоті руки».

У своєму виступі кавалер орденів Трудового Червоного Прапора і Трудової Слави III ступеня швея-мотористка Марія Сергіївна Шкурлатовська розповіла про свого першого наставника Ф. А. Карук, про те, завдяки чому вона домагається високих трудових показників.

— Матеріали грудневого

(1977 р.) Пленуму КПРС, — сказала Марія Сергіївна, — у нашому колективі сприйняли як мобілізуючий документ. Вивчивши Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання, мої подруги по роботі зобов'язалися працювати ще краще. А я особисто даю слово — план трьох років п'ятиріччя виконати до Дня Конституції СРСР.

Від імені молодих виробничників виступила швея-лаборантка, ударниця комуністичної праці В. С. Савлева, яку нагороджено медаллю «За трудову відзнаку». Вона рапортувала про те, що нині вже трудиться в рахунок квітня 1979 року.

— Ми високо цінуємо майстерність старших подруг по роботі, пишаємося тим, що вони довіряють нам, сміливо передають трудову естафету, — сказала вона.

Після урочистої частини і виступів відбувся концерт учасників художньої самодіяльності Київського палацу культури імені А. В. Луначарського.

Р. ЮРИНА.

Київська обл.

Хороша традиція

Традиційна зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни відбулася нещодавно в Бердичеві Житомирської області. Вечір відкрив учасник війни О. Є. Осадчук. Він розповів про героїчну боротьбу радянського народу з фашистськими загарбниками.

Голова ради ветеранів, колишній начальник штабу 13-ї армії Олексій Андрійович Євтеєв розповів про звільнення Бердичева,

Житомира. Член нашого Товариства, ветеран війни Іван Іванович Коломієць поділився спогадами про оборону Одеси.

Довго розмовляли гості того вечора з членами УТОГ, відповідали на численні запитання. Потім подивилися концерт художньої самодіяльності і фільм «Офіцери».

Л. ТЕРЕХОВА.

м. Бердичів,
Житомирської обл.

За велінням серця

Марія Іванівна Головацька — перекладач Білгород-Дністровського міжрайвідділу УТОГ. У місті її знає кожен. За 25 років своєї роботи в УТОГ Марія Іванівна зробила дуже багато доброго для людей.

Виросла Головацька в сім'ї глухих. З раннього дитинства їй довелося бути для батьків і слухом, і мовою. Чоловік у Марії Іванівни також не чує. От і доводиться їй бути перекладачем не тільки на роботі, а й вдома. Тяжко? Звичайно, нелегко. Але Марія Іванівна ніколи не скаржилась на долю, хоч могла обрати інший шлях...

Пам'ятає Головацька і тяжкі дні війни. У Білгороді-Дністровському виростили два сини. Молодший Володя, як і мати, пов'язав свою долю з Товариством, трудиться на Одеському виробничому об'єднанні. Одружився, отримав квартиру. Влаштованість і щастя дітей для Марії Іванівни, як і для кожної матері, найбільша радість в житті.

Своїй роботі вона віддається

повністю. Не заспокоїться, доки не доведе справу до кінця. За це і цінують її нечужі. Зі своїми турботами йдуть люди до Головацької і знають, що вона допоможе.

Роки беруть своє. Доводиться деколи і на лікарняному побути. Але не може всидіти дома Марія Іванівна. То хтось додому прийде з проханням, то в клубі попросять. «Серце не велить сидіти, склавши руки», говорить вона.

Не так давно відзначила М. І. Головацька п'ятидесятиріччя з дня народження і двадцятип'ятиріччя роботи в Товаристві. Як завжди в таких випадках було багато квітів, не забув про Марію Іванівну і обласний відділ УТОГ. Подякувала вона за привітання, а потім сказала: «Приймемо, що потурбувались про мене, але сумно стає, коли подумаєш, що прийде час іти на відпочинок. Що тоді?»...

Так може сказати лише людина, яка любить свою роботу, не уявляє себе без неї.

Г. БАРВІНЕНКО.

Одеська обл.

НА ТЕМИ МОРАЛІ

У пошуках легкого хліба

Щодня стають до верстатів, схиляються над швейними машинами, займають робочі місця біля конвеєрів тисячі членів нашого Товариства. Вони шиють одяг, складають меблі, прагнуть активно використати кожну робочу хвилину, щоб збагатити і зміцнити нашу Вітчизну.

У Запоріжжі є кілька сот глухих трудивників з тривалим стажем роботи — від десяти до тридцяти років на одному місці. За багаторічну самовіддану працю вони здобули загальну повагу, держава видала їм зручні квартири, їхні діти безкоштовно навчаються в школах.

Та, на жаль, є серед нечужих такі, що шукають «легкого» хліба. Нещодавно член нашого То-

вариства Олена Василівна Н. привела в обласний відділ жінок років 28—30, яка приїхала із Сумської області і тривалий час ніде не працювала. Жінка вимагала, щоб її влаштували на УВП і в гуртожиток.

Голова обласного відділу В. М. Дюков ввічливо пояснив їй, що вільних місць нині у гуртожитку немає, та й на УВП також. Увечері я завітав до Олени Василівни. Крім цієї жінки я побачив ще одного нечужого років 32—33, який також приїхав здалеку і не працював більше року. Обоє вони шукали «легкого» хліба, хотіли користуватись всіма правами, але забували про обов'язки. Олена Василівна по своїй доброті пригріла їх у себе, але невдовзі

Робітник закрийного цеху Полтавського УВП-1 Віктор Іванович Федорцов систематично виконує змінні норми на 170—180 процентів. Завдяння перших двох років десятиріччя ударник комуністичної праці здійснив за один рік і два місяці, нині працює в рахунок 1979 року.

На знімку: В. І. Федорцов за роботою.

Фото Я. МИКОЛАЄНКА.

Світ не без добрих людей

Незважаючи на ваді слуху, я понад 25 років працювала в колгоспі обліковцем рілничої бригади, потім ще п'ять — на молочно-товарній фермі. А тепер у мене велике горе — захворіла на кістковий туберкульоз обох ніг. І це триває вже п'ятнадцять років.

Та самотньою я не залишилась. В найважчу годину мені на допомогу приходять добрі, з чуйним серцем люди. А коли відчуваєш, що хтось поділяє з тобою горе, прагне допомогти, легше стає на серці, а з плечей наче спадає якийсь тягар.

Я часто одержую книжки, газети, журнали, допомогу в домашньому господарстві, незважаючи на те, що живу за 40 кілометрів від міжрайвідділу УТОГ. Працівники його знаходять час приділити мені увагу в нелегкому становищі.

Висловлюю щирі подяку голові Синельниківського міжрайвідділу УТОГ Петру Пимонівчу Ромашенку і його помічникам. Це люди великої душі і доброго серця.

Пишу з лікарні. І тут вони про мене не забули. Приїжджають, цікавляться станом мого здоров'я, підбадьорюють, додають сил. З ними стає легше на серці, світліше на душі.

М. РАДЧЕНКО.

с. Новогригорівка,
Васильківського р-ну,
Дніпропетровської обл.

Тамара Пескова працює швеєю-мотористкою на Сімферопольській фабриці культурно-побутових товарів. Вона — ударниця комуністичної праці. Наполеглива трудівниця виконує виробничі завдання на 150 процентів при відмінній якості. За сумлінну роботу члена нашого Товариства Т. Пескову нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання».

У третьому році п'ятиріччя Тамара Пескова взяла підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконує.

На фото: Т. Пескова.
Фото О. ШУСТА.

Тут, в Пуші-Водиці, завжди днів закінчується строк путівки. — Ми вже зараз мріємо про нову зустріч з Києвом, з Пушею-Водицею, — говорять вони. — Ми в захопленні від новобудов столиці України, а в його музеях скільки цікавого, захоплюючого. До того ж і «Сосновий бір» своєю гостинністю і обслуговуванням завоював нашу прихильність. Під час наступної відпустки неодмінно приїдемо відпочивати тільки сюди.

Після сніданку любители шашок зайняли місця за столиками. Розпочався сеанс одночасної гри з кандидатом у майстри спорту, членом УТОГ княгині О. Дубинської. Сім партій він виграв, а чотири зів до нічної — такий результат матчу.

Біля телекрану Надія Маняко і група відпочиваючих — ось-ось почнеться передача документальної кінострічки «Служу Радянському Союзу». У бібліотеці теж людно. Одні переглядають свіжі газети та журнали, інші прийшли почитати літературу.

— Радою бібліотеки, — розповідає її працівник Л. Лопушан, — один раз на тиждень проводиться мімічний переказ художньої літератури. Вже прочитано «Похмурий лейтенант» Г. Семенюка, «Сильні духом» М. Медведєва, «Людина з легенди» — про Героя Радянського Союзу Василя Покриша.

Насичений цікавими заходами минув день для відпочиваючих. Увечері до «Соснового бору» прибули гості — учасники художньої

самодіяльності Білоцерківського будинку культури. У клубі «Соснового бору» не було жодного вільного місця. Розкривається завіса і ведучий Юрій Юрин оголошує програму концерту.

Лауреат республіканського фестивалю Світлана Корякіна та Ганна Чегус, кожна окремо, майстерно виконали національні танці народів СРСР. Дотепно показали клоунаду М. Ткачук і В. Гришин, а лауреат республіканського фестивалю Раїса Юрина з піднесен-

ням продекламувала вірші «Велике небо» Р. Рождественського і «Мати» О. Висоцької.

Кожен номер концертної програми викликав у глядачів шедри оплески.

Швидко промайне строк путівки і роз'їдуться відпочиваючі по домівках, з новими силами приступлять до роботи. І ще довго будуть згадувати зимові ранки Пуші-Водиці, задуманий, у глибокому снігу ліс, древній і вічно молодий Київ, і затишок «Соснового бору».

**Ф. САВЕНКО,
І. ЩЕРБАНЮК.**

Право громадян на відпочинок закріплено в новій Конституції СРСР.

На знімку: голова місцевого комітету Дніпродзержинського учбово-виробничого підприємства Т. С. Капалін (другий ліворуч) вручає путівку до будинку відпочинку «Сосновий бір» передовику виробництва Петру Федотовичу Глухому. Фото П. МІНДЕЛЯ.

Повдинки з міні-футболу

Великий інтерес любителів спорту викликали змагання з міні-футболу на першість Запорізького обласного УТОГ, що відбулися в спортзалі Будинку культури.

Гра проходила в два круги в якій взяли участь сім команд. Переможцями вийшли футболісти школи-інтернату для глухих дітей. Другу сходинку зайняли спортсмени ІІ команди УВП, третю — першої команди.

Суддівство зустрічей введено і вміло провів член УТОГ В. Сахно.

С. МАРЧЕНКО.

Успішні виступи

Столяр Дрогобицького УВП І. І. Корещий не тільки відмінний виробничник, а й бере активну участь в громадському житті підприємства і гуртожитку.

Щойно він повернувся зі Львова, де з групою виробничників УВП виступив у змаганнях на першість обласного з шашок. Набравши 6,5 очка з 8 можливих, І. І. Корещий посів перше місце. Четверту сходинку зайняв також робітник УВП М. Лаврів. Підвищив свою майстерність і Ф. Пилип.

Р. ОЛЕКСІВ.

Львівська обл.

Головні зустрічі — попереду

В Чернігівському будинку культури закінчилась особисто-командна першість області з шахів серед неучащих. В змаганнях, що проходили за швейцарською системою у сім турів, виступили 22 спортсмени з усіх мікрорайонів Чернігівщини. Серед чоловіків, набравши 6,5 очка з семи, переміг А. А. Досебан — робітник БМУ-2. Друге місце посів першорозрядник С. І. Рибцов — столяр Чернігівського камвольно-суконного комбінату, який лідеру поступився лише на півочка. Третім фінішував першорозрядник Б. В. Марусенко — крейдувальник Чернігівського УВП, котрий набрав 5 очок.

Серед жінок чемпіонкою стала першорозрядниця Т. С. Староверова — пенсіонерка, одна з найстаріших шахісток Чернігова. Друге місце зайняла робітниця Прилуцької швейної фабрики О. Ф. Сміян, третє — М. А. Дорошенко (Бахмацький МРВ).

Командну першість з відривом у 8 очок вибороли спортсмени Чернігівського мікрорайонного УТОГ А. А. Досебан, С. І. Рибцов, Т. С. Староверова. Друге місце у спортсменів Чернігівського УВП. На третьому — шахісти Ніжинського МРВ.

Призери змагань готуються виступити на першості Товариства, яка відбудеться 19 березня в Києві.

**В. ЄФІМОВ,
суддя республіканської категорії.**

ВІДГУКНИСЯ, ЗІНО!

Після Великої Вітчизняної війни ми загубили сліди своєї сестри Зінаїди Миколаївни Козлової 1933 року народження. У 1946 році наша тітка віддала Зіну до школи глухонімих у м. Свердловську, а згодом, у 1948-му, вона разом з іншими вихованцями школи переїхала до м. Лубен Полтавської області. Відтоді нам нічого невідомо про її місце перебування.

Ми звертаємося до читачів «Нашого життя» з проханням допомогти розшукати сестру. Може хто з товаришів по школі чи по роботі знає, де вона мешкає тепер, то нехай повідомить її адресу.

**Леонід КОЗЛОВ,
Олександр КОЗЛОВ.
м. Свердловськ.**

Редактор П. БУЛАТОВ.

СТОРІНКИ ЖИТТЯ

Це було кілька років тому. Якось на місцевому стадіоні проходили змагання з городків. Серед спортсменів виділявся високий, з армійською виправкою вже немолодий чоловік, що вправно влучав битами в ціль.

У процесі гри я випадково помітив, що ця людина з дефектами мови і слуху. Після змагань ми познайомились. Він представився — Горшков Анатолій Іванович. Я запросив його до клубу, розповів про наше Товариство, познайомив з членами УТОГ та активістами мікрорайонного.

Незабаром під керівництвом нового наставника збірної команда Ковельського клубу глухих почала тренування з городків. Скільки терпіння проявив Анатолій Іванович, кожному показуючи, як правильно тримати биту, виконувати кидки.

День за днем проводились тренування, матчеві зустрічі з чужими спортсменами. І на обласній першості УТОГ з городків, команда клубу, в складі якої виступав А. І. Горшков, як член УТОГ, зайняла друге місце, поступившись більш досвідченим спортсменам з обласного центру. Потім Анатолій Іванович у складі обласної команди виступав на республіканській першості з городків.

І чим більше часу ми були знайомі, тим більше розкривались нові риси характеру: наполегливість, простота і людяність Анатолія Івановича. Напередодні Дня Радянської Армії у клубі проводив-

ся вечір з учасниками Великої Вітчизняної війни. А. І. Горшков прийшов з бойовими нагородами. Його груди прикрашали дванадцять відзнак, серед них орден Червоної Зірки і Великої Вітчизняної війни II ступеня, медалі. Знаючи Анатолія Івановича понад півроку, ми й не здогадувалися про його участь у Великій Вітчизняній війні, а сам він не розповідав про це.

Почалась тепла невимушена розмова. Присутні в залі з хвилюванням дізналися про його бойовий шлях.

Ще не виповнилося А. І. Горшкову і 18, як пішов він на фронт. Був розвідником. Тут віч-на-віч з ворогом пройшов суворі випробування характер юнака. У складі другого танкового корпусу воїн визволяв міста Єльню, Смоленськ, Оршу. Під Вітебськом, де точилися запеклі бої, А. І. Горшкова було поранено. Після лікування його направили у полкову школу. Механіком-водієм самохідної артилерійської установки Анатолій Іванович брав участь у звільненні Польщі, Румунії, Болгарії, Угорщини, Чехословаччини. Закінчив війну під Прагою.

У мирні дні Анатолій Іванович працює у органах внутрішніх справ. Лейтенант міліції А. І.

Горшков неодноразово затримував небезпечних злочинців за що йому оголошено не одну подяку.

Пам'ятним став для нього 1952 рік, коли вступив до лав лєнінської партії. Минали роки. У А. І. Горшкова була улюблена справа, зростає син, все йшло добре. Та раптом тяжка хвороба змусила його у 46 років вийти на пенсію. Мужньо переніс він це горе. А вже ти солдат і комуніст, говорив він собі, і ти не повинен відступати перед труднощами. І тоді Анатолій Іванович активно включився в громадську роботу, захопився спортом.

Нині в Товаристві проходить звітно-виборна кампанія. А. І. Горшков, як уповноважений активіст мікрорайонного, на високому рівні провів збори в двох сільських первинних організаціях УТОГ. Одного разу у Анатолія Івановича запитали: які риси найбільше цінує він у людей?

— Приносити користь людям, перекроювати труднощі, жити повнокровним життям.

І ці слова він щодня підтверджує конкретними справами, показуючи нам приклад.

Ю. ДЕМЕНЧУК,

зав. Ковельським клубом УТОГ.

На знімку: А. І. Горшков.

Фото автора.

ПОЕЗІЯ І МИ

Виступаючи на сторінках «Комсомольської правди» минулого року психолог М. Д. Дукаревич висловила думку, що читання віршів — це своєрідне спілкування з живою людиною. Вірші мають свій темп і ритм, які змінюють і перебивають уповільнений темп психічної діяльності людини в момент поганого настрою.

Така властивість поезії ставить її в особливе становище, як і роботу досвідченого лікаря. І не дивно, що коли приходить до членів Товариства газета «Наше життя», в якій вміщено літературну сторінку, то цим номером особливо цікавляться. Настав час замислитись над тим, щоб створити літературну студію глухих України. Творчі сили у нас є, але для зростання майстерності нашим поетам і прозаїкам необхідне літературне середовище, кваліфікований критичний розгляд творів, наставництво. Створюючи таку студію, варто, на мій погляд, скористатися досвідом ЦП ВОГ, яке відкрило студію при Центральном

му будинку культури.

На початку цього року мені та поетесі Олені Смирновій пощастило взяти участь у семінарі літературної студії «Камертон» в Москві. Детальний і ґрунтовний огляд віршів зробив глухий поет, лауреат літературної премії журналу «Огонек» за 1976 рік І. А. Ісаєв. Цей огляд став справжнім навчанням і приніс користь багатьом учасникам семінару.

Камертонівці готують до друку новий збірник. Питання про вміщення в ньому творів поетів братніх республік залишається відкритим. А висновок напрашується сам: необхідна така студія на Україні.

Хочу зазначити, що виступаючи на семінарі в Москві, поети говорили про те, як багато дає нечуючим спілкування з художнім словом, з мистецтвом, як змінюється духовний світ. Велику користь приносять і виїзні виступи членів студії. Гаряче сприймали поезію глухих у Казані, Кірові та в інших містах. Виховне значення існування літературної студії глухих — велике.

Анатолій СИМОНЕНКО.

Е Т Ю Д

На сході, де білі пухнасті сніги єдналися з небом, палав жовтуватим саям світлою. Непорушна морозна тиша стояла навкруги, немов очікуючи чогось незвичайного. Сонце сходило після нічного спочинку. Ген-ген, де сповиті снігом поля торкалися неба, показався вогненний зрізаний круг. Здавалося, що хтось розпалює величезне вогнище від якого у всі сторони розходило сліпуче світло. Все завмерло, зустрічаючи народження нового зимового дня.

Величезне розжарене коло, розбризкуючи навколо себе сліпучі іскри, підіймалося все вище і вище над білим простором. Ось, на решті, вміте снігами сонце піднялось височенно і застигло. Набравши в жмені срібних промінців, кинуло їх на березу, дуби, ялинки і клени, на сніг. І золотисте проміння сплелося з білим розпливчастим одвітом вранішнього снігу. Кожне дерево, кожен кущик, як весільний дружок, були пов'язані таким тонким рушником

РАНОК

іною, що крізь нього відчувалися яскраві узори і напіврозкриті вічка потіраючої кори.

В срібній задумі виструнчилися соромливі молоді берізки, опустивши додолу тонкі довгі віти. Кожна гілочка ніби обтрушена цукровою пудрою на якій витравали сонячні зайчики. Дуби і ясени, немов вартіві, тримали в руках обважнілі гілки. Вони тихо дрімали, чекаючи на весну.

Ген, у даліні, з боку від поля, виправся в небо верховіттям дерев старий ліс. Сонце вже встигло піднятися над ним і тепер виграло блискучим саямом над відкритою пухким імеєм кроною дерев.

Чудова, незрівнянна краса. Дивився і не можеш намілюватися цим витвором природи, вдихаєш в себе цілюще повітря і безмежна радість охоплює твоє серце від того, що це твоя Батьківщина, твоя рідна земля, любий край, де ти народився і живеш.

Г. КОРЧОВИЙ.

м. Вінниця.